

УДК 796

РОЛЬ ДЕРЖАВИ У РОЗВИТКУ СПОРТУ**Святослав ПРОТЕЧКО**

магістрант

Науковий керівник: Ірина СТАХІВ

канд. екон. наук, доцент

кафедри економіки та менеджменту

Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)

Щоб зрозуміти яка ж роль держави у розвитку спорту, нам слід розглянути важливість спорту, крізь призму соціального ефекту, що він здійснює на ті держави, котрі активно розвивають та шукають шляхи до його покращення.

Спорт, особливо в західних країнах, дуже цінується державою, хоча й багато людей – і навіть ті, хто має значний політичний вплив – вважають це несерйозним використанням дорогоцінного часу. Його властивою ознакою є постійне гостре суперництво серед учасників змагань, регламентація та уніфікація змагальних виступів, умов їх виконання і оцінки результатів, які зумовлюються відповідними спортивними класифікаціями і правилами [3]. Мільйони людей у світі використовують спорт, щоб задовольнити ряд потреб і цілей.

Держава несе відповідальність за створення комерційних і культурних просторів, де люди можуть не тільки будувати міцні сім'ї, спільноти та робочі місця, а ще й забезпечувати здорову націю. Справа в тому, що майже всі сучасні держави виділяють особливий простір для спорту, оскільки спорт розглядається як практика, яка забезпечує безліч індивідуальних і соціальних переваг. Це стосується Куби, Північної Кореї та Китаю так само, як і США, Великій Британії та Німеччини [1].

Ось чому з глобальної точки зору, держави будують так багато інфраструктури для обслуговування потреб спорту, і виділяють стільки грошей, щоб допомогти спортивним організаціям надавати послуги громадянам своїх країн.

Отже, що це за переваги, які дає спорт і які так цінує держава? Це не важко визначити, яку вигоду та соціальну корисність отримують ті, хто готовий реформувати та розвивати спортивну систему своєї країни.

По-перше, спорт сприяє добробуту суспільства, забезпечуючи простір, у якому відповідні цінності, ставлення та поведінка засвоюються і зберігаються. Стверджується, що заняття спортом дозволяють молодим людям краще вписуватися в сучасні культурні та поведінкові моделі суспільства. Таким чином, це сприяє стабільності, підтримці та покращення якості життя суспільства.

По-друге, спорт не тільки формує «характер», він прищеплює цінності, які підтримують і зміцнюють центральні переконання сучасного індустріалізованого суспільства. Ці переконання та погляди несуть в собі потенціал до формування здорової нації.

Крім того, про спорт слід говорити, особливо в наш час, як мінімум з двох причин. По-перше, спорт - це змагальна діяльність, організована за правилами чесного суперництва. А конкуренція за правилами - основа демократії. І саме спорт, спортивні події, змагання об'єктивно несуть в собі потенціал побудови громадянського суспільства, горизонтальних суспільних взаємозв'язків [1].

По-друге, реформа спорту потребує мінімальної витрати коштів і часу, порівняно з вирішенням інших соціальних проблем. І вона може стати моделлю, успішним зразком перетворень, які зроблять нашу країну повноцінним членом європейської спільноти.

Визнаючи, також, що спорт забезпечує здоров'я тіла та свіжий розум населення, державі не залишається сумнівів щодо здатності спорту будувати краще суспільство. У результаті, держава, яка не інвестує у спорт, фактично позбавляє своїх громадян можливостей не тільки знайти свій ідеальний спортивний простір, а також знайти себе.

Іншими словами, оскільки спорт дає значні соціальні переваги, він заслуговує на державну підтримку для забезпечення максимального добробуту всієї громади.

Дослідження нарощування соціального капіталу свідчать про те, що спорт не тільки розширює соціальні зв'язки, але й створює безпечніші та міцніші спільноти. Крім того, соціальні переваги, пов'язані з соціальним капіталом, розширюються, коли спортивні групи та клуби дивляться назовні та охоплюють людей із різних соціальних груп.

Отже, без жодних сумнівів, державі слід залучати свої ресурси у спортивну галузь, адже в такий спосіб покращується добробут населення, зменшуються витрати на утримання лікарень, зменшується злочинність. Відсутність залучення громадян до масового спорту чи спорту вищих досягнень, здатне підвищити спроможність країни розвиватися та процвітати в комерційній, соціально-економічній та культурній сфері.

Список використаних джерел:

1. Австралійська спортивна комісія. Звіт Наглядової ради про структуру та управління, 2007.
2. Болдуїн, Р., Кейв, М. і Лодж, М. Розуміння регулювання: теорія, стратегія та практика. 2-е вид. Оксфорд: Oxford University Press, 2012.
3. Павленчик Н. Ф., Павленчик А. О. Менеджмент у спорті: теоретичний аспект. // Економіка. Управління. Інновації. Серія : Економічні науки. - 2016. - № 4. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2016_4_11.